

per varis carrers i volta de la processó els domicilis dels senyors que vullguen associar-se.

A les dotze del matí es reuniran en la plaça del Mercat totes les comissions i Juntes Directives de tots els Altars Vicentins i s'organitzarà una Ofrena de Flors per a anar a la Casa Natalícia de Sant Vicent Ferrer, amb acompanyament de les bandes de música, tabal i dolçaina i una rondalla que portarà la Comissió de l'Altar del Mercat. Acodiran també les comissions i Juntes dels Altars dels Xiquets del carrer de Sant Vicent i del Miracle del Mocadoret.

La volta d'esta festa serà la següent:

Plaça del Mercat, avinguda de Maria Cristina, carrer de Sant Vicent, plaça de la Reina, carrer de la Pau, Glorieta, carrer del Mar, a la Casa natalícia del Sant.

El retorn serà pel carrer del Mar i en la plaça de la Reina se dissoldrà, per a anarse'n cada Associació al sea casal.

Durant tot el dia, representació dels miracles, i per la nit, de nou a dotze, serenata, acabant amb traca final.

DIMARTS, 15.—Durant tot el dia, representació del miracle. Per la vesprada, de sis a vuit, serà el repartiment de berenars als xiquets que perteneixquen a la secció de xiquets. Per a este acte se'ls donarà el corresponent "vale" que així ho acredite. El mateix "vale" portarà un número que tindrà dret al sorteig de dos objectes propis per a xiquets i altres dos per a xiquetes, que els agraciats podran replegar en l'acte.

Este repartiment serà en la terrassa de les escaletes de Sant Joan.

Per la nit, de nou a dotze, serenata i traca de luxe final. En acabar la serenata serà baixat el Sant de l'Altar i portat en processó a la Parròquia dels Sants Joans.

DIMECRES, 16.—A les set i mitja, vuit i mitja i nou del matí es resaran Misses per tots els associats difunts que hagen perteneixcut i perteneixquen a esta Associació.

Es prega que a la processó no envien xiquets disfrassats.

LA VISIÓ

El Pontífex Benet XIII
a la ciutat d'Avinyó
va cridar Vicent Ferrer.
¿Què anava a fer a la Cort?
Un paper ben important!
El mateix que el de Simó
Cramaud, teòleg i bisbe;
i el de Nicolau, rector
de l'estudi parisenc;
també el de Pere d'Ailly,
canceller i pensador,
home de profunda ciència;
com el de molts professors,
personalitats famoses...
Era de savis la Cort,
de perínclits cavallers,
de teòlegs confessors...

Era una llar de cultura
este palau d'Avinyó
on dins de la Biblioteca
els llibres feien muntons.
Allí fra Vicent Ferrer
va llegir, estudiar molt,
fins que dels savis més savis
tant va cridar l'atenció

que el Papa el volgué fer bisbe
i cardenal, si altre no.
Però el nostre valencià
va renunciar tota honor.
No obstant, va ser elegit
per a un altre més alt lloc:
fón el conseller del Papa,
de consciència el director.

Va caure malalt Vicent
i es va apartar d'aquell lloc
del pontifici palau
d'on tenia grats records.
I retirant-se al convent
dels dominicans, un nou
viure aleshores seguí
més ajustat, més d'acord
al sentiment cristianíssim
que floria dins son cor.

Dormia en pelada cella
d'edifici sumptuós,
damunt d'una dura màrrega
feta de sacs i pallocs.
Quina vida més austera!
Quantes hores d'oració!

Quins dijunis els dijunis
fets al convent d'Avinyó!

Un dia mestre Vicent,
pell de ciri, flama al cor,
va tindre un singular somni,
va tindre una gran visió.
De Doménech de Guzman,
de Francesc d'Asís, dels dos,
va oir les veus i els consells,
en potent aparició.

Dels seus mals el van guarir
i el van enviar pel món
a predicar la Doctrina,
és a dir, a la missió
d'evangelitzar la gent
rescatant-la, acollidor,
dels dominis del pecat,
dels dominis de la Mort...

† CARLES SALVADOR

Del *Romancer Vicentí*, obra premiada per l'Ajuntament de València, amb el lema *Poesia recitable*, en les festes del V Centenar de la Canonització de Sant Vicent Ferrer, any 1955.